

Nr 399.

Av herrar **Lindblom** och **Petrén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

De i proposition nr 235 föreslagna förbättringarna i lagen om försäkring för olycksfall i arbete hälsas med tillfredsställelse. Mot propositionens allmänna syfte ha vi i stort sett intet att erinra. Det finnes dock anledning uppmärksamma de konsekvenser den föreslagna nya sjukpenningsskalan kan komma att medföra. Med kännedom om att nu löpande frivilliga komplementförsäkringar förekomma, ha i flertalet remissyttranden påtalats riskerna för att överförsäkring skall inträda och att begränsningsregler därför borde införas. Sålunda har försäkringsinspektionen i ett yttrande av den 4 febr. i år hemställt om utredning av detta spörsmål. Det synes oss uppenbart att denna fråga i princip borde lösas i samband med propositionens behandling, även om detaljbestämmelser ej kunna uppställas, och hemställa vi därför,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 235 måtte antaga densamma med följande tillägg till 124 § i allmänna försäkringslagen: Ersättningsbelopp, som utgå på grund av i denna handling angiven försäkring, må ej enbart eller tillsammans med sådant belopp, som utgår enligt lagarna om försäkring för olycksfall i arbete eller försäkring för vissa yrkessjukdomar, uppgå till högre belopp än den skadades eller sjukens beräknade inkomst av arbete, om skadan eller sjukdomen ej mellankommit.

Stockholm den 25 maj 1948.

E. A. Lindblom.

Folke Petrén.
